

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou

žalobkyně: **B. G.**, narozen X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Václavem Hajšmanem,
sídlem náměstí Republiky 204/30, 301 00 Plzeň,
proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČ 00007064,
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2024 č.j. MV-151281-5/SO-2024,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.
- II. Žalobci se ukládá povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 1740002124.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 4. 9. 2024, č. j. OAM-9298-46/ZR-2023 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), a toto bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), (i) zrušena platnost povolení k trvalému pobytu na území, (ii) podle § 87l odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobci stanovena 30-ti denní lhůta k vycestování z území od právní moci rozhodnutí.
2. Součástí žaloby žalobce učinil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, který odůvodnil tím, že žije na území České republiky 34 let, má zde manželku, družku a tři děti (všichni jsou státní občané ČR). S družkou žije ve společné domácnosti a vychovávají spolu jejich nezletilého syna, má tedy nejbližší rodinné vazby k rodinným příslušníkům pobývajícím na území České republiky. Žalobce uvedl, že jeho nucené odloučení od rodinných příslušníků by pro něj a zejména pro jeho nezletilého syna představovalo závažnou újmu. Realizací napadeného rozhodnutí by dle žalobce došlo k rozdělení rodiny

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

a k podstatnému intenzivnímu zásahu do jejich rodinného života. Taktéž má žalobce za to, že by došlo k závažné a nenahraditelné újmě. Současně žalobce uvedl, že ani sama žalovaná nijak nezpochybňuje pevnost jeho rodinných vazeb v ČR. Žalobce má za to, že z napadeného rozhodnutí nelze dovodit, že by přiznání odkladného účinku žalobě mohlo způsobit jakoukoli újmu jiným osobám. Současně má žalobce za to, že nic nenasvědčuje tomu, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Následně žalobce rozvedl zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě. Současně uvedl, že si je vědom, že institut přiznání odkladného účinku žalobě představuje toliko mimořádný institut, který ještě před rozhodnutím soudu prolamuje pravomocné účinky rozhodnutí správního orgánu. Žalobce má však důvodnou obavu, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí hrozí závažná a reálná újma, jejichž existenci žalobce dostatečně osvědčil. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek – zaprvé, výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a za druhé, přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalobce má za to, že v jeho případě jsou obě tyto podmínky splněny, když přiznáním odkladného účinku žalobě by nemohlo způsobit jakoukoli újmu jiným osobám a současně nic nenasvědčuje tomu, že by to bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby soud jí podané žalobě přiznal odkladný účinek.

3. Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedla, že podle jejího názoru nejsou důvody pro jeho přiznání. Žalovaná uvedla, že nesdílí názor, že by výkon nebo jiné následky jejího rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaná konstatovala, že je přesvědčená, že žalobce v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě nedoložil žádné skutečnosti, prokazující mu hrozící závažnou újmu, pokud by jeho návrhu nebylo vyhověno. Žalovaná uvedla, že samotná skutečnost, že žalobce má na území České republiky manželku, družku a 3 děti, z nichž jedno je nezletilé, není důvodem, pro který by bylo nezbytné podané žalobě odkladný účinek přiznat. Závěrem žalovaná uvedla, že nepodporuje přiznání odkladného účinku žalobě, neboť není ve veřejném zájmu, aby žalobce, který představuje nebezpečí pro veřejný pořádek nadále pobýval na území ČR na základě nejvyššího pobytového oprávnění.
4. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Ust. § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle ust. § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

8. Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že je na žalobci, aby tvrdil a prokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tj. újmu, jež je těžko nahraditelná či kompenzovatelná. Jen tak může soud naplnění této podmínky posoudit. S ohledem na to, že žaloba zásadně nemá odkladný účinek, nesmí být hrozící újma vzhledem k poměrům žalobce bagatelní, ale naopak natolik významná, že opravňuje, aby odkladný účinek byl výjimečně uplatněn. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude újma žalobce i tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (srov. usnesení NSS č. j. 6 Afs 73/2014-56 ze dne 21. 5. 2014).
9. Hmotněprávními podmínkami přiznání odkladného účinku žalobě tedy jsou 1) potenciální nepoměrně větší újma pro žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) absence rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky musí být splněny současně.
10. K prvé z těchto podmínek zaujal Nejvyšší správní soud ve věcech cizineckých tento názor: „*Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím osobním a rodinným poměrům, jak je stěžovatel vylíčil v návrhu na přiznání odkladného účinku a jak vyplývají ze správního spisu, by nucené opuštění ČR pro něho a pro jeho rodinu mohlo znamenat nenahraditelnou újmu. Navíc má Nejvyšší správní soud za to, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí žalovaného o zrušení povolení k trvalému pobytu stěžovatele do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, je zde reálné nebezpečí, že by byl stěžovatel skutečně nucen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu opustit území ČR, neboť vzhledem ke zmiňovaným důvodům, které vedly žalovaného k odnětí oprávnění k trvalému pobytu stěžovatele, nelze spoléhat na to, že by měl stěžovatel bez dalšího možnost získat jiný druh povolení k pobytu v ČR. Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

ČR by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem nenahraditelné újmy u stěžovatele.“ (usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100).

11. Soud má v dané věci za splněnou první podmínku nutnou pro přiznání odkladného účinku, tedy že právními následky napadeného rozhodnutí hrozí žalobci nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku hrozí jiným osobám. Újma oné intenzity spočívá v existenci hrozby újmy na ústavním právu žalobce na spravedlivý proces. Žalobci je nutné umožnit alespoň po dobu probíhajícího soudního řízení legální pobyt na území ČR, neboť nepřiznáním odkladného účinku žalobě by žalobce mohl být do doby vydání rozhodnutí ve věci samé skutečně nucen k opuštění území ČR. Na podkladě zmiňovaného usnesení Nejvyššího správního soudu je pro výkon práva žalobce na spravedlivý proces stěžejním, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho žalobě. Žalobci musí být i přes jeho zastoupení advokátem umožněno vystupovat v soudním řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem a udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení.
12. Ohledně důležitého veřejného zájmu proti sobě v daném případě stojí složka spočívající v ochraně před nepřiměřenými zásahy do života jedince a jeho rodiny a složka spočívající v ochraně společnosti před kriminalitou a dalšími protispolečenskými jevy. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že ke k žalobci veden v Schengenském informačním systému (dále jen „SIS“) záznam dle čl. 24 Nařízení Rady Evropské unie č. 1987/2006, jakožto osoby, již nelze umožnit vstup na území smluvních států Schengenské prováděcí úmluvy – tedy na území států tvořících tzv.: Schengenský prostor. Co se týče trestní minulosti žalobce, tak žalobce byl pravomocně odsouzen v roce 1999 za nedovolené ozbrojování k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců a v roce 2009 byl za drogovou kriminalitu odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 let. Oba tyto tresty jsou již zahlazené. Nicméně rozsudkem vydaným zemským soudem v Linci dne 21. 8. 2019, pod č. j. 34 Hc 64/19v, které nabylo právní moci dne 4. 6. 2020 byl žalobce odsouzen ve věci trestného činu obchodování s návykovými látkami k trestu odnětí svobody na 4 roky a 6 měsíců.
13. Žalobce uvedl některé základní skutečnosti ohledně svého rodinného zázemí na území ČR, v tomto rozsahu je vzal soud při svém rozhodování v úvahu. Soud především zvážil skutečnost, že na území ČR na základě povolení k trvalému pobytu pobývá manželka žalobce a jeho dvě zletilé a jedno nezletilé dítě. Vzhledem k povaze a opakování úmyslné trestné činnosti však došel k závěru, že složku důležitého veřejného zájmu spočívající v ochraně společnosti před kriminalitou a dalšími protispolečenskými jevy je v daném případě nezbytné upřednostnit před složkou tohoto veřejného zájmu spočívající v ochraně před nepřiměřenými zásahy do života jedince a jeho rodiny. Přiznání odkladného účinku žalobě by v daném případě bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

14. Přiznání odkladného účinku žalobě je podmíněno splněním dvou kumulativních hmotněprávních podmínek. Jedna z nich (nepoměrně větší újma pro žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám) je naplněna, kdežto druhá podmínka (nerozpornost s důležitým veřejným zájmem) zde podle názoru zdejšího soudu naplněna není.
15. K povinnosti žalobci stanovené výrokem II. tohoto usnesení soud uvádí, podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (za každý návrh na přiznání odkladného účinku žalobě), a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“). Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, či ze dne 24. 11. 2022, č. j. 8 Azs 211/2022-46].
16. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřijatelná [ust. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 9. prosince 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.